

Dag = Bladet:
Wälsignade Tryck = Friheten.

Andra Skäcken,

N:o 63.

Stockholm den 24 Julii 1782.

Sur la mort de Notre Auguste Reine
LOUISE ULRIQUE *)

*C'en est donc fait, Hélas! notre Mere n'est plus,
Par ses droits Sacrés, la juste Providence
Ne nous a laissé, que la resouvenance
De Ses rares talents, Ses bienfaits, Ses vertus,
Et pour venger Sa mort, nous n'avons d'autres armes
Qu'un Millier des sanglots, et des ruisseaux des larmes.
Heur-ux! de pouvoir par ce triste moijen
De nos cœurs ulcerez adoucir le venin.*

*Reine! qui autrefois faisois l'admiration
De l'Univers entier, et des cœurs les delices,
C'est toujours après Ta mort, qu'on Te rendra justice,
Et la Posterité T'en fera caution:
Mais, la licence seule encourira des peines,
Pour av ir troublé les jours de notre Reine,
Lorsque Son souvenir si auguste et precieux
Demeurera gravé dans des cœurs vertueux.*

*GUSTAVE! en Ta douleur, souffrez des compagnons
Tu pleurs à juste titre une Mere chérie,
Eh! l'etoit Elle moins de toute la Patrie?
Mais de Ton cœur, toujours genereux, tendre, bon,*

Mo-

*) Jafändt.

*Moderez les transports, qui pourroient Te nuire
Et changer notre mal ainsi de pis en pire
Grand Roi! de grace enfin; daigne Te rappeler
A quel point Tes sujets sur Toi osent compter.*

Reflexioner, *)

Det är icke de andeligen hungrige, utan de andeligen måtte som om Bördagarne äro de snålaste efter Dagligt Utlehanda.

Hwad är det, som Skrymtaren sorgfälligast iagttager? Den utwärtas Gudstjensten. Hwad är det, som han sorgfälligast undflyr? Offenteliga nöjen och lustbarheter. Hwarjödre gör han det? Därjödre, at han därigenom lättast vinner sit ändamål: at passera för Gudfruktig med minsta besvär och försakelse.

Hwad är det, som en sann Christen sorgfälligast iagttager? Lydnad för Guds Bud. Hwarjödre gör han det? Därjödre, at han älskar både Gud och människor. Hwad är det, som han sorgfälligast undflyr? Skrymteri. Hwarjödre gör han det? Därjödre, at han älskar och fruktas Gud mer än människor.

Skrymtaren försakar endast werlden; men han låtsar så bara, eller inbillar han sig det. En Christen försakar icke allenast werlden, utan förnämligast sig sjelf, och bögge på rätt sätt. Den förra håller sig wid skalét, den sednare wid kärnan.

Hwad är driffjädern til en Christens gärningar? Kärleken til Gud och Nästas. Hwad är driffjädern til Skrymtarens gärningar? Kärleken til sig sjelf.

En Christen tjänar andra så långt han kan. Skrymtaren will, at andra skola tjena honom längre än de kunna. Den förra belönas ofta med otack, kallsinighet, hat och föragt, men måst af Skrymtaren, antingen då dennes skrymteri blottas och bestraffas, eller då dess sällsamma nycker och obilliga prétentioner icke kunna tilfredsställas och willfaras.

Hwad är det, som Characteriserar en Christen? Uprigtighet och red-

*) Insändt.

redlighet emot Gud och människor. Hvad är det, som characteriserar Skrymtaren? Falskhet och förställning emot Gud och människor.

Skrymtaren bär under Fära=Pålsen en Råf=Swants, för att därmed seya igen spåren efter sig. En Christen behöfver det icke, ty han går inga smyg=vägar.

Hvaruppå igenkännes Skrymtaren? Däruppå, att han sjelf säger sig vara den största syndare, men tål aldrig att någon annan säger honom det.

Hvaruppå igenkännes en Christen? Uppå hans hjertas uprigtighet och hans affigters renhet; men dem känner ingen annan, än Gud och han sjelf.

Man kan därför med säkerhet ofta weta, hwem som är Skrymtare. Man kan aldrig med fullkomlig wisshet weta, hwem som är rätt Christen.

Somliga äro Skrymtare par malice, somliga par bêtise. De förre äro de sednares Afgudar och Modeller: De sednare äro de förres tillbedjare och Apor. Bägge sîla mygg och swälja kameler.

Fordom såldes synda=förlåtelsen offenteligen för Constanta penningar — Mätte den allrig hemligen köpas för presenter och careser! — — —

I Hezechiels tid höllo Prästerne til godo en näfwa bjugg och en beta bröd — Hvad den Tidens Andelige woro modesta! — — —

Hwilken billigar dessa Reflexioner? En uplyst och förnuftig Christen. Hwilken sîder sig uppå dem? En blind och arg Skrymtare.

Odödligheten.

Strödda Tanckar. *)

Ofra är en skjålm och en ärlig mann, en Wäldswärckare och en hjälte lika odödliga.

Hwad

*) Inskändt.

Hvad är oddligheten? — at et wärdigt namn lefwer i owär-
diga munnar.

* * *
Ätran efter en oddlig åra har gjort världen mera skada än
gagn och varit ordsaken til många illgjärningar.

* * *
Man har berömt Alexanders rån, mord, och årelystnad. Det-
ta beröm har gjort många dårar.

* * *
Til at göra godt, drifwes man af wärdigare motiver än åran.

* * *
Huru många Smickrare hafwa icke stått sina afgudar uti odd-
lighetens tempel? Tiden har kräfat dessa på så lös grund upresta
årestoder.

* * *
Chronologien och Historien kunna länge förwara et namn och
en händelse, men då det största lappri antecknas i tidens bok; hwem
wålar minnas det efter tusende år?

* * *
Augustus lefwer ännu; men hans namn har icke kunnat ur min-
nesböckerne utplåna hans fel.

N:o 64 utkommer den 26 Julii.

Stockholm, Tryckt hos Carl Stolpe.

Dag = Bladet:
Bålsignade Tryck = Friheten.

Andra Skåcken,

N:o 64.

Stockholm den 26 Julii 1782.

Det dygdiga Barnet *)

En fattig handtvärkare på Landet (wist intet i Sverige) hade 6 små Barn och war i et dag-ligit bekymmer om födan til dem — Til all olycka blef det et hårdt år, och brödet såldes ganska dyrt: waektadt alt flöp och arbete war det honom omöjligt at förtjena så mycket som wore nödöfverligit at stilla sina små barns hunger, han war i en ångslan som ej står at beskrifwa. En dag samlar han sitt lilla hushåld och med tårar i ögonen talskar dem "mina barn! brödet har ölsfwit så dyrt at jag ej förnår köpa så mycket som förslår, Ni se det — Det här brödet jag har i hand kostar hela mitt dagsarbete, Ni fån då lof Barn! at njä er med en liten bit hwardera som åtminstone kan uppehålla lifwet ehuru den ej kan stilla hungern." Den fattiga Fadren kunde ej säga mera, med hopknäpta händer såg han up at himmeln och gret, hans barn gretu äfwen, och talte för sig sjelfwa "Min Gud! hjelp oss fattiga små, för alt hjelp war far och lätt honom ej dö ifrån oss."

Fadren delte då sitt bröd i 7 lika delar, en behölte han för sig och de 6 öfriga gaf han til sina barn. Men den äldsta af dem wille ej taga sitt "jag örefkar intet äta min far sade han, jag är så sjuk, at sjelf wä min del eller ge den til mina syston. Hwad felas dig då min Gode? sade Fadren bedröfwad, lyssande honom på sitt "knä" — jag är så sjuk och jag will gå och lägga mig. Han bars i sängen, och andra dagen uppsökte Hantvärkaren en Doctor som ej bod-

*) Insändt.

bodde långt derifrån, den han bad för medsmäkan och Christlighet besöka och hjälpa sin Son som så hastigt till sjuknat.

Läkaren som var en Människjowen, gick då allena dit, (så wida Fadren skulle på Herregålden och arbeta) ehuru han var öfwerlygad at Medicamenterna ej skulle betalas, han stiger fram til sjukfängen, känner på pulsen och blir surprenerad at ej finna minsta tecken till någon Feber, men då han fann honom matt, föreskref han honom en kraft soppa. „Ordonnera mig ingen ting klåra Herre sade Sofen; jag ärnar aldrig nyttja det.

Doct. Will du intet bruka något och hwarföre det?

Sof. Begjår intet weta ordsaken, jag kan ej säga den.

Doct. Och hwem kan hindra dig mitt barn? du tycks wid dina år wara nog entwis.

Sof. Uck! jag försäkrar er, at det är twårtom.

Doct. Lika mycket! jag will intet twinga dig, men jag skall gå till din Far, och han lär wäl säga mig ordsaken.

Sof. Jag ber för alt i världen at min Far ej får höra det minsta deraf.

Doct. Du är aldeles obegriplig, men huru det går, så måste din Far få weta det, efter du ej will uppenbara sanningen för mig.

Sof. Min Gud! — hwad ni är hård! jag skall förr bekänna alt, men wi måste wara allena, lått mina Syston först gå ut.

Doctorn bad dem då gå ut, och straxt talte den så kallade Patientten, „i en så swår tid som denna, så hinner min Far knapt at förtjena sig en brödkaka den han skall bryta åt sina barn, wi kunna endast få en liten beta, och han behåller så godt som intet för sig sjelf, det gör mig ondt at se mina yngre syston hungra, jag är den äldsta och jag förmår bättre än de at tåla detta ödet, jag har beslutit at intet äta, blott dersföre at de skulle få min del och således har jag gjort mig sjuk på det ingen skulle märcka råttas ordsaken, och jag ber er Herr Doctor! at min Far ej får weta deraf.

Läkaren rörd frågade „men är du då intet hungrig min lilla wån?

Sof. Utan twiswel, men det är ändå aldrig så swårt som at se dem lida.

Doct. Ja, men du döer, om du intet äter.

Sof.

Gos. Jag förstår det nog, men jag döer med glädje, min Far har då en mindre at föda och så snart jag kommer til Gud i himmelen, skal jag be honom at Han försörjer min fattiga Far och syston.

Den wåltäncka och hederliga Doctorn blef här utom sig af ömhet och förundran at höra et barn af et så stort och ädelt tankefätt — han tog det i sina armar, kramade det emot sitt bröst — nej bästa Wån! sade han, du skall intet dö, Gud som är allas vår Far drar nog omsorg både om dig och dina Syston, tacka Honom som fördt mig hit — jag kommer snart igen, han skyndade sig hem, och kom straxt tilbakars med sin dräng som bar en hop matwaror med sig, och lätt sin hungriga Patient tillika med des syston sätta sig wid bordet och äta sig mätta. Det war et det wackraste Skådospel för vår Medicus at se de unga och oskyldiga barnens frögd, han förklarade då at han skulle hådanester förese denna Familien med sina behof, och han höll ord, han skickade dageligen til dem, til des det blef bekant då andra Christeliga mennisko-wänner som woro förmyndna (jag repeterar at det ej war i Sverje) gjorde det samma.

Knapt nog fecf egendoms Hern under hwilken handtwärkaren Tydde, weta Historien om denna dygdiga och olyckliga Familien, förän han gaf dem en tilträckelig pension at lefwa af, (nu begrips det nog at det ej war i Sverje) — Fadren hemkommen och utom sig af glädje föll på sina knän och tackade Gud som gifwit honom en så wärdig Son.

Strödda Tanckar *)

Jag wet är den dummas och högfärdigas devile, Jag wet intet är en narre, jag wet något är den wisas.

* * *

Wara wärdig lyckan, det är (åstwen med tiggarsåstwen) at wara lycklig.

* * *

*) Talskade.

